

Het verhaal van een begrip tijd.

Weer een week, zomaar ineens voorbij, bij alles gevoegd wat voorbij is, in de hutspot dat verleden tijd is. Het gevoel dat bij al dat snelle voorbij gaande naar die verleden tijd, juist het gevoel van tijd gemarkeerd met door ons zelf op gepepte snelle tijd gevoeld ons steeds meer als snel, snellere tijd.

Mijn gevoel en ervaring over de steeds snellere tijd lijkt mij leeftijd gebonden.

Oud of jong of in één daar tussenliggende stadia van karakterologische ontwikkeling, is het goed steeds meer te beseffen twee belangrijke stadia, de eerste, wie ben ik, waar kom ik vandaan en de tweede waar ga ik heen, waar en wat is mijn eindpunt.

Daartussen gebeurt het alles, waar ook wij zelf besluitend kunnen opereren.

Een aardige vraag van de Italiaanse schrijver Paolo Cognettie.

Stel je staat langs een snel stromend riviertje, ergens uit de bergen op haar tocht naar de zee of een meer. Stel je tevens voor dat het riviertje de snel voort gaande, vloeiende tijd verbeeldt.

De schrijver vraagt ons, waar is, waar ligt de toekomst.

Een simpel en snel, want tijd gaat snel. Antwoord is natuurlijk daar waar het water heen gaat. Stroomafwaarts.

Fout, de vis en ander leven vindt het voedsel stroom opwaarts, derhalve is daar de toekomst. Stroomopwaarts.

Laat je niet mee sleuren maar ga het gevecht aan met de tijd, ook om te overleven, die ook wel eens niet zo vlug gaat als wij wel zouden willen.

Met vakantie geweest of bezig zijnde, of nog te gaan, met elk van de genoemde activiteiten de daarbij behorende tijdsgevoelens, herinnering ik u graag aan mijn Non Solus van 10 juli vorig jaar, de slotfase;

“Vakantie is een omweg(getje) naar huis”.

Vanwege de vakantie periode houd ik het kort, waarschijnlijk ben ik niet alleen.